

Arrest

nr. 73 876 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 maart 2011 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard op 28 maart 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 26 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 oktober 2011.

1.3. Op 25 oktober 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 oktober 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Kalkalabad (district Qarghayi, provincie Laghman) afkomstig te zijn. U bent een Pashtoen van etnische origine en verklaart dat u 18 jaar oud bent en in 1372 (1993 volgens de Gregoriaanse kalender) geboren bent. U zegt dat u uw hele leven in Kalkalabad heeft gewoond. U bent nooit naar school geweest. Volgens uw verklaringen werkte uw vader reeds drie tot vier jaar voor de Afghaanse autoriteiten in Kaboel. Pas heel af en toe kwam hij huiswaarts naar Kalkalabad. In een weekend dat uw vader thuis was, kreeg hij plots bezoek van de Taliban. Zij eisten dat uw vader ontslag nam bij de Afghaanse overheid. Daarnaast moesten uw broer en u zich bij hen aansluiten om mee de Jihad te voeren tegen de vreemdelingen. In totaal kwam de Taliban driemaal langs. Op een nacht, tijdens uw vaders verlof, sloeg de Taliban toe. Dit was ongeveer 2.5 maand na hun eerste bezoek. Op het moment dat u buiten water aan het halen was, hoorde u een luide ontploffing. U rende huiswaarts en trof er uw vernield huis terug. Zowel uw vader als broer lagen bebloed op de grond. Onmiddellijk daarna verloor u het bewustzijn. Toen u de eerste maal opnieuw de ogen opende, lag u in het ziekenhuis. Uzelf was niet gewond. Uw broer was bij de aanslag omgekomen en uw vader was gehandicapt: hij had tal van breuken en een been moest worden geamputeerd. Toen uw vader het slechte nieuws hoorde van uw broer en zijn been, belde hij onmiddellijk met zijn GSM naar een kennis die u moest helpen vluchten uit Afghanistan. Na twee of drie dagen in het ziekenhuis te hebben verbleven, bent u onmiddellijk met die persoon meegegaan. U verbleef 1 maand ondergedoken bij die persoon omdat uw vader geen geld had. Na uw aankomst in België, hoorde u via uw moeder dat uw vader ondertussen genezen was, maar toen hij boodschappen ging doen, verdween hij spoorloos. Ter staving van uw asielerelaas legt u uw Afghaans identiteitsdocument (Taskara) voor, een kopie dat, volgens u, aantoonde dat u vader bij de politie werkzaam was, de originele politieaangifte van de Talibanaanval, en een medisch bewijs dat uw broer en vader opgenomen werden in het ziekenhuis.

B. Motivering

Er dient op gewezen te worden dat u uw recent verblijf in het district Qarghayi in de provincie Laghman onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asieliinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming. 1 Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het beroep van uw vader, terwijl dit een van de belangrijkste pijler is waarop uw asielerelaas is gebaseerd. Toen u in eerste instantie werd gevraagd naar het beroep van uw vader, antwoordde u heel vaag. Volgens u werkte uw vader voor de overheid, bij de dienst Binnenlandse - of Buitenlandse Zaken. U wist namelijk niet exact wat hij deed (gehoorverslag CGVS, 04/10/2011, p. 6). Toen u echter naar documenten werd gevraagd, toonde u, volgens uzelf, een bewijs dat uw vader bij de politie werkte (CGVS, p. 13). Op dit gekopieerde document, dat werd bijgevoegd aan het dossier, staat echter een afbeelding van uw vaders werkpas bij het ANA (Afghan National Army). In het bijzonder springt daarbij zijn graad van luitenant-kolonel in het oog. Van de zoon van een luitenant-kolonel van het ANA mag worden verwacht dat hij in grote lijnen weet wat zijn vader beroepsmatig uitoefende en dat hij tot in het detail kan weergeven hoe zijn vaders uniform eruit ziet. Nochtans antwoordt u hierop tweemaal onvoldoende. U weet niets over uw vaders werk en kan amper zijn uniform beschrijven. U weet wel dat zijn naam boven zijn hart geborduurd stond (CGVS, p. 13), maar op de vraag waar de Afghaanse vlag, de graad en andere onderscheidingsteken te zien zijn, moet u het antwoord schuldig blijven. Naast de vage omschrijving van uw vaders profiel, wordt ook de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Kalkalabad, en met uitbreiding het district Qarghayi, ondermijnd door uw gebrekkige geografische kennis van het district. Aangezien u beweert uw hele leven in Kalkalabad te hebben verbleven, mag er toch van worden uitgegaan dat u meer dorpen kent dan de enkele die u opsomt (CGVS, p. 9). Het dichtstbijzijnde dorp naast Kalkalabad is volgens u Lamatek (CGVS, p. 9), wat volgens onze gegevens helemaal niet klopt (zie informatie in het administratief dossier). Dichterbij gelegen dorpen als Terang, Lara Mora (CGVS, p. 11) en Lamati (CGVS, p. 9) kent u dan weer niet. Het is ook opmerkelijk dat u van de districthoofdplaats Lalkhanabad (CGVS, p. 9) nog nooit heeft gehoord. Gevraagd naar scholen in de buurt van uw dorp kan u er slechts één noemen, aan de Charbagh Bazaar (CGVS, p. 5). Verder ligt er volgens de informatie waarover wij beschikken en die aan het dossier werd gevoegd, ook een meer in Qarghayi. Volgens u zou er inderdaad ergens een grote plas kunnen zijn, enkel en alleen als het veel regent en het water op die plaats zou blijven staan. Maar waar dit eventueel zou kunnen zijn, weet u niet. De vaagheid en onduidelijkheid van dit laatste antwoord is typerend voor de meeste van uw antwoorden doorheen het gehoor. Zo bent u niet op de hoogte van recente en opvallende gebeurtenissen in uw district, waarvan toch mag worden verwacht dat u als inwoner ervan op de hoogte zou zijn. Uw profiel als analfabeet kan tot op zekere hoogte een verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis, doch onderstaande elementen

hebben betrekking op een dermate algemene basiskennis van wat er gebeurde gedurende de laatste jaren van uw verblijf in het district, dat zelfs van een ongeschoold inwoner mag worden verwacht dat hij ervan op de hoogte zou zijn. Wanneer u namelijk wordt gevraagd naar belangrijke veiligheidsincidenten in uw district kan u in eerste instantie enkel zeggen dat er raketten worden afgeschoten en dat er enkelingen uit uw dorp daarbij het leven lieten. Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar een incident waarbij militairen of politieagenten omkwamen, antwoordt u terecht dat een politieofficier, Gharibullah genaamd, werd vermoord. Maar dat daarbij nog meer mensen omkwamen wist u zich niet te herinneren (CGVS, p. 18). U noemt nog twee andere personen die vermoord werden, maar meer incidenten waarbij soldaten of politieagenten om het leven kwamen, kon u zich niet herinneren (CGVS, p. 19), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat tijdens de jaren voor uw vertrek in Laghman en in het district Qarghayi heel wat Afghaanse soldaten en politieagenten sneuvelden als gevolg van aanvallen door de Taliban (zie informatie in het administratief dossier). In het bijzonder van een zoon van een politieagent of een militair kan verwacht worden dat hij hiervan op de hoogte is. Ook kan u weinig concrete voorbeelden geven van grote reconstructiewerken in uw regio. Daarbij is het vreemd dat de letters USAID bij u geen belletje doen rinkelen (CGVS, p. 11). Volgens onze gegevens, die werden bijgevoegd aan het administratief dossier, heeft dit Amerikaans hulpagentschap bijgedragen tot tientallen kleine én grote reconstructiewerken in uw district. Zo moest u tot tweemaal toe negatief antwoorden op de vraag of u Nahre Karim kent (CGVS, p. 11), een kanaal van 16 km lang dat 2.000 hectare landbouwgrond irrigaert, ten voordele van 4.250 families. De aanleg van dit kanaal leverde ook heel wat werkgelegenheid op en biedt een oplossing voor de vele wateroverlasten dat uw district zo kenmerkt. Van een landarbeider en iemand die werkzaam was op een bazaar mag worden verwacht dat hij weet heeft van een project met zo'n grote weerslag. Dezelfde bedenking kan worden gemaakt over de tien kilometer lange ring die nota bene startte aan de Charbagh Bazaar en tal van dorpen verbond met lokale markten. Er mag van worden uitgegaan dat u dit, als er naar concrete voorbeelden wordt gevraagd, spontaan vermeldt. Ook de maatschappelijke situatie in uw provincie is u totaal vreemd. U zegt de parlementariërs van Laghman te kennen (CGVS, p. 11), maar kan die dan weer niet zeggen wanneer ze verkozen raakten. 2 Wanneer u werd gevraagd naar de meest recente verkiezingen, zegt u dat die 3 tot 4 jaar geleden plaatsvonden, toen Karzai tot president werd gekroond (CGVS, p. 6). Volgens objectieve informatie waarover wij beschikken, en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er in 2010, het jaar voor uw vertrek uit Afghanistan parlementsverkiezingen werden gehouden. Doorheen uw antwoorden valt één rode draad op: de Charbagh Bazaar, de bazaar waar u, zoals u verklaart, soep verkocht. U situeert heel wat gebeurtenissen rond deze plaats, wat erop kan wijzen dat de bazaar centraal staat in uw persoonlijke levenssfeer. Het is dan ook opmerkelijk dat u ontwijkend antwoordt op vragen naar de prijs van tal van goederen. Zo weet u niet hoeveel een kilo rijst of suiker kost en een kilo kikkererwt (CGVS, p. 19-20), nochtans een hoofdbestanddeel van de soep die u verkocht. Alhoewel het mogelijk is dat, zoals u verklaart, uw vader dit meebracht uit Kaboel omdat het daar goedkoper was, mag er toch worden verwacht dat u een vergelijkingsprijs kan geven die courant is op de Charbagh bazaar. Daarbij valt het ook op dat u, wanneer u naar de verkoopprijs van die soep wordt gevraagd, Pakistaanse roepie en Afgaanse afghani in eerste instantie gelijk naar waarde schat (CGVS, p. 19). Zo krijgen degenen die 5 afgani of 5 Roepie betalen evenveel soep. Pas in tweede instantie, wanneer u letterlijk wordt gevraagd naar de wisselkoers tussen beide valuta, zegt u dat u voor 1 afghani 2 roepie kreeg. Het andere profiel dat u zich aanmeet, dat van landarbeider in Laghman, kan overigens ook ter discussie worden gesteld. Zo stelt u dat graan in de zomer wordt gezaaid terwijl uit de informatie waarover wij beschikken blijkt dat het graan in Laghman tussen 15 oktober en 30 november wordt gezaaid (zie informatie in het administratief dossier). Daarbij geeft u ook geen afdoend antwoord op de vraag naar de graanprijs. Het kan perfect mogelijk zijn dat u in natura werd betaald voor uw geleverde arbeid tijdens de graanoogst, maar er mag dan toch worden verwacht dat u nagaat hoeveel het graan waard is dat u oogst, om zo uw arbeidskost te weten te komen. Dat u zelfs geen schatting kan geven van de eenheidsprijs van 10 jerib graan, is dan ook opmerkelijk (CGVS, p.12). Zeker ook omdat u, als u geen graan oogst, actief bent op een bazaar. **Globaal gezien kan er worden geconcludeerd dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan aanwezig was in het district Qarghayi in de provincie Laghman.** Er dient namelijk te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Door het afleggen van tegenstrijdige, onduidelijke en vage verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal dan ook in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Want de vaststelling dat u recentelijk niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw huidige herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien,

verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. **Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan subsidiaire bescherming.** Aangezien u ook beweert dat uw vluchtmotieven zich recentelijk in het district Qarghayi hebben voorgedaan, dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze vluchtmotieven. Om deze redenen komt u niet in aanmerking voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut. De documenten die u voorlegt, kunnen aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen. Bovendien bevatten de documenten geen aanwijzingen over uw recent verblijf, zodat ze in geen geval afbreuk zouden kunnen doen aan de motieven van de negatieve beslissing. Daarbij is het ook zo dat het Commissariaat-generaal weet heeft van het feit dat frauduleuze identiteitsdocumenten eenvoudig verkrijgbaar zijn in Afghanistan. Op die manier kan er geen waarde worden gehecht aan de Taskara die u voorlegt, die op zich ook geen bewijs is van uw recente herkomst uit Kalkalabad. Dezelfde opmerking kan worden gemaakt voor de aanklacht van de explosie, de ANA-kaart van uw vader, die u zelf verkeerdelijk verduidelijkt (zie supra), en over het medische attest van de ziekenhuisopname van uw vader en uw broer. Bij dit laatste document dient ook te worden opgemerkt dat uw naam hierin niet staat vermeld, wat toch opmerkelijk is voor iemand die, volgens uw verklaring (CGVS, p 18), drie dagen in het ziekenhuis verbleef. 3

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de bekwaamheid van de tolk ten eerste in vraag moet worden gesteld, gezien hij zelf de maanden in Pashtou niet wist. Volgens verzoeker is het aannemen van de tolk, die niet beëdigd is en geen enkele opleiding heeft gevolgd, een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker meent dat wat betreft de administratieve structuur, de tolk telkens de fout maakte om het naar behoren te vertalen en niet alleen de advocaat maar ook de interviewer verschillende malen is moeten tussenkomen omdat de tolk niet het juiste woord kon vinden in het Nederlands. Hij vervolgt dat hij vele vragen heeft gekregen over de regio, waar hij op de meesten heeft weten te antwoorden en andere dan weer niet, zoals belangrijke politieke figuren, de omliggende districten, en welke aanvallen er plaatsvonden. Verzoeker vervolgt dat hij documenten neerlegde waaruit blijkt dat zijn vader voor de politie werkt en zij aangifte deden bij de politie van hun problemen met de Taliban. Hij dient tevens een taskara in die zonder een onderzoek te doen naar de authenticiteit niet aanmerking wordt genomen. Hij verwijst verder naar het ambtsbericht van augustus 2011 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken aangaande de veiligheidssituatie in Laghman en herhaalt dat zijn vader voor de Afghaanse politie werkte en daardoor gevisieerd werd door de Taliban. Onder verwijzing naar het standpunt van UNHCR over gedwongen terugkeer concludeert verzoeker dat de bestreden beslissing geen voldoende motivering bevat.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het beroep van zijn vader, terwijl dit een van de belangrijkste pijlers is waarop zijn asielrelaas is gebaseerd, (ii) de geloofwaardigheid van zijn recent verblijf ondermijnd wordt door zijn gebrekkige geografische kennis van het district, (iii) hij niet op de hoogte is van recente en opvallende gebeurtenissen in zijn district, (iv) hij weinig concrete voorbeelden kan geven van grote reconstructiewerken in zijn regio, (v) de maatschappelijke situatie in zijn provincie hem totaal vreemd is gezien het feit hij wel zegt de parlementariërs te kennen, maar niet weet wanneer ze verkozen raakten en hij de laatste verkiezingen verkeerdelijk in de tijd situeert, (vi) hij op vragen over de bazaar waar hij verklaart soep verkocht te hebben ontwijkend antwoordt op de vragen naar de prijs van tal van goederen, waarbij het ook opvalt dat hij in eerste instantie de Pakistaanse roepie en Afghaanse afghani gelijk naar waarde schat, (vi) zijn aangemeten profiel van landarbeider ook ter discussie kan worden gesteld omdat hij niet weet wanneer het graan wordt gezaaid en hoeveel het waard is, (vii) het globaal gezien niet aannemelijk is dat verzoeker de laatste jaren voor zijn vertrek in Afghanistan aanwezig was in het district Qarghayi en hij het de asielinstanties bijgevolg onmogelijk

maakt om tot een correcte inschatting te komen van zijn nood aan subsidiaire bescherming en (viii) de documenten die hij voorlegt aan bovenstaande vaststellingen niets kunnen wijzigen, gezien documenten enkel als bewijs worden aanvaard indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen en ze bovendien geen aanwijzingen bevatten over verzoekers recent verblijf.

2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 oktober 2011, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Verzoeker stelt de bekwaamheid van de tolk tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal in vraag en betoogt dat een tolk die niet beëdigd is, en dus geen enkele opleiding heeft gevolgd, zonder problemen aangenomen kan worden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wat een schending inhoudt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst wijst de Raad erop dat een onregelmatigheid begaan in de voorbereidende fase van de thans bestreden beslissing, deze laatste pas eventueel zou kunnen vitiëren wanneer de aangevoerde onregelmatigheid van dien aard is dat zij de inhoud, de betekenis, en de draagwijdte van het asielrelaas van de verzoeker op essentiële punten aantast. (RvS, nr. 154.366 van 31 januari 2006).

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 oktober 2011 met de bijstand van een tolk Pastou werd gehoord en dit in aanwezigheid van zijn raadvrouw. Uit het gehoorverslag kan worden vastgesteld dat verzoeker werd ingelicht over de rol van de tolk en dat hem bij aanvang uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en dat hem ook werd verduidelijkt dat eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moeten gemeld worden. Bij nalezing van het gehoorverslag blijkt dat tijdens het gehoor geen enkele opmerking werd gemaakt over de tolk en de wijze van vertalen, ook niet door de raadvrouw. Op het einde van het gehoor verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij de tolk goed had begrepen en de raadvrouw heeft inderdaad toegevoegd dat er enkele bemerkingen waren. Zo stelde de raadvrouw dat haar moedertaal gelijkenissen heeft met het Pashtou en zij daarom gemerkt heeft dat de tolk een paar keer omschrijvingen heeft gebruikt en vroeg aan verzoeker wat de juiste bewoording daarvoor was in zijn streek. Volgens de advocaat werden ook niet altijd de juiste termen gebruikt en de administratieve structuur is een paar keer in de mist gegaan.

Artikel 21 van het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 met betrekking tot de werking van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen luidt als volgt:

“De asielzoeker kan vragen dat een andere tolk wordt aangeduid. Deze vraag kan worden gesteld aan het begin van het gehoor of tijdens het verloop van dit gehoor. Indien de reden die wordt ingeroepen ter ondersteuning van deze vraag als geldig wordt beschouwd, wordt het gehoor gestopt en hernomen met een andere tolk aanwezig op het Commissariaat-generaal die één van de talen gesproken door de asielzoeker beheerst. Indien op dat ogenblik geen enkele andere tolk kan worden aangeduid, wordt een nieuwe datum vastgesteld en al naar het geval, aan de asielzoeker medegedeeld of verstuurd naar zijn verkozen verblijfplaats overeenkomstig artikel 51/2, 6e lid van de wet.” Gelet op de mogelijkheid om een

andere tolk te laten aanduiden kan redelijkerwijs worden aangenomen dat indien de raadvrouw van oordeel was dat het gehoor verliep met de bijstand van een tolk die niet voldeed, zij dat wel tijdens het gehoor zou hebben gemeld.

Uit de samenlezing van de bestreden beslissing met de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal zich heeft geïnformeerd over alle objectieve en relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. Het eerste deel van de bestreden beslissing bevat een nauwkeurige neerslag van de feiten, die resulteren uit de verklaringen die verzoeker aflegde op het Commissariaat-generaal. Deze feiten worden in het verzoekschrift integraal overgenomen zonder enige kritiek. In een tweede deel wordt het individuele asielrelaas van verzoeker op een objectieve wijze geanalyseerd in de globale context van zijn asielaanvraag, en uitgebreid vergeleken met de informatie betreffende Afghanistan, toegevoegd aan het administratief dossier. Deze analyse heeft de commissaris-generaal doen besluiten dat verzoeker zijn afkomst uit de provincie Laghman niet aannemelijk heeft gemaakt. Deze concrete vaststellingen in zijn gebrek aan kennis over zijn voorgehouden plaats van afkomst, die steun vinden in het gehoorverslag, worden door verzoeker in het verzoekschrift niet weerlegd noch ontkracht door de blote bewering dat hij op de meeste vragen heeft weten te antwoorden.

De Raad besluit dan ook dat indien er al sprake zou zijn geweest van een problematische vertaling tijdens het gehoor, verzoeker niet in het minst heeft aangetoond dat essentiële en belangrijke elementen die deel uitmaken van de bestreden beslissing gesteund zijn op een slechte of verkeerde vertaling.

2.5. Zoals reeds opgemerkt kon verzoeker, in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift, niet correct antwoorden op de meeste vragen die hem gesteld werden. Zo kon hij niets vertellen over zijn vaders beroep en kon hij amper zijn uniform beschrijven, gaf hij heel weinig concrete voorbeelden over veiligheidsincidenten of reconstructiewerken in de regio en is ook de maatschappelijke situatie in zijn provincie hem totaal vreemd. Ook het feit dat verzoeker beweert soep te hebben verkocht op de markt maar niet kan vertellen hoeveel zijn ingrediënten kosten of als landarbeider geen idee heeft wanneer het graan wordt gezaaid, kan niet overtuigen. Zoals de commissaris-generaal terecht stelt kan zijn profiel als analfabeet tot op zekere hoogte een verklaring bieden voor gebrekkige kennis, doch informatie van deze aard betreffende zijn persoonlijke en directe leefwereld kan redelijkerwijs verwacht worden gekend te zijn. Verzoeker onderneemt niet de minste poging om deze gemaakte vaststellingen te weerleggen, zodat deze onbetwiste motieven overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis van Qarghayi, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoeker niet aantoonst afkomstig te zijn uit het district Qarghayi, provincie Laghman. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

2.6. In de mate verzoeker aanvoert dat hij een document heeft neergelegd waaruit blijkt dat zij aangifte deden bij de politie van de problemen met de Taliban en hij ook een taskara indiende die niet werd onderzocht, gaat hij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name omdat documenten op een eenvoudige wijze kunnen verkregen worden en het relaas niet ondersteunen. De Raad benadrukt dat, zoals terecht gesteld door de commissaris-generaal, documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag enkel als bewijs kunnen worden aanvaard indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen. In het licht van bovenstaande vaststellingen blijkt dat dit in casu niet het geval is. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing '*Corruptie en valse documenten*', 1 oktober 2010, stuk 12) blijkt bovendien dat aan Afghaanse documenten niet veel waarde kan worden gehecht omdat corruptie bij het verkrijgen van documenten in Afghanistan wijdverbreid is.

2.7. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.8. Verzoeker heeft door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en zijn levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, nagelaten een reëel zicht te bieden op zijn herkomst, zijn verblijfsituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien en de

asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status* is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Vermits verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen, stelt hij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en derhalve ook de Raad in de onmogelijkheid zijn beschermingsnood correct te beoordelen. Het volstaat dan ook niet om naar de algemene veiligheidssituatie in Laghman te verwijzen en te stellen dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming, gezien hij zijn afkomst uit deze provincie niet aannemelijk maakt.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS